

Sonja Erceg

Izvješće o radu Udruge 2019./2020.

Akademsku je 2019./2020. godinu Udruga studenata povijesti – ISHA Osijek započela u svom uhodanom ritmu te su se odvijale brojne aktivnosti na akademskoj, no nešto manje akademskoj razini. Na početku akademske godine Udrugu smo predstavili studentima prve godine te im održali radionicu pisanja seminara. U suradnji s Državnim arhivom u Osijeku, Društvom za hrvatsku povjesnicu Osijek te Odsjekom za povijest Filozofskog fakulteta održali smo dvije tribine. Tema prve tribine bila je „Suvremeni arhiv i suvremeni istraživači“, a gost tribine bio je dr. sc. Dražen Kušen, arhivski savjetnik i ravnatelj Državnog arhiva u Osijeku, dok je tribinom moderirala naša članica Tena Vinković. Na drugoj je tribini, s temom „Povijest osječkih novina: od konvencionalnog prema digitalnom“, gostovala dr. sc. Marina Vinaj, knjižničarka savjetnica i voditeljica Muzeja Slavonije Osijek, a tribinom je moderirala naša članica Valentina Kezić. U pauzi od tribina Udruga je organizirala *party* na kojem je svirao Krešimir Vrkić te predstavljajući knjige Dine Mataza „Nad Papukom nebo proplakalo“ u suradnji s Alumni udrugom FFOS-a. Na 23. smotri Sveučilišta J. J. Strossmayera predstavili smo Odsjek za povijest i ISHA-u Osijek, a u prosincu smo pokrenuli rubriku „Putovima slavonske prošlosti“ u kojoj smo pratiteljima naših društvenih mreža svakoga ponedjeljka donosili kratke zanimljivosti iz slavonske povijesti. Tradiciju smo nastavili i održavanjem povijesnog kviza na kojem se okupio velik broj ekipa. Nakon preskočenog jesenskog seminara, zimskom se seminaru u organizaciji ISHA-e Zagreb odazvalo čak osam naših članova. Valentina Markasović, Petra Sršić, Tena Vinković, Josipa Matić, Sonja Erceg, Tomislav Romolić, Dominik Škarica i Josip Poppek tako su od 6. do 12. siječnja sudjelovali na seminaru s krovnom temom „Others in History: Images and Propaganda“, a da tada nismo bili ni svjesni da će nam to biti posljednji međunarodni seminar u do tada poznatom izdanju. Raspisali smo natječaj za slanje radova za novi broj *Essehista* i s veseljem planirali promociju jubilarnog desetog broja koji je bio spreman za izdavanje. Unatoč sve glasnijim pričama o mogućoj globalnoj pandemiji promociju smo uspješno održali 12. ožujka te ju nakon predstavljanja u Svečanoj dvorani Filozofskog fakulteta proslavili na *afteru* na kojem su nas zabavljali Krešimir Vrkić i Blaž Ševo. Blaž je po službenoj dužnosti iz ISHA-e Split doputovao u svojstvu predsjednika ISHA-e International, kako bi uvećao našu svečanu promociju, ali smo mu, prije svega, zahvalni što je uz našu Udrugu uvijek bio prvenstveno kao prijatelj. I nakon promocije je, kao i svima, sve stalo. Iako smo planirali razne aktivnosti one

nažalost nisu bile izvedive u „novom normalnom“ u kojem smo se našli. Uspjeli smo održati tjednu online rubriku, a naši kvizaši, Dominik Škarica, Luka Vrbanić i Petar Rudić, omogućili su nam „Kućni povijesni kviz“ kojem se virtualno pridružilo više od sto natjecatelja u čak trideset ekipa. To bi ukratko bilo sve od naših aktivnosti tijekom prethodne akademske godine. Ne želim završiti s patetikom, no kako pretpostavljam da pored kvalitetnih članaka vrlo malo ljudi do kraja pročita izvještaj o radu Udruge, uzet ću si malo slobode te posljednje rečenice posvetiti nešto osobnijem osvrtu. Budući da je ovo najvjerojatnije moj posljednji izvještaj koji ću za *Essehista* napisati u svojstvu članice udruge željela bih se zahvaliti svim prošlim i trenutnim članovima koji su mi ovih pet godina studiranja učinili neopisivo boljima te ih obogatili s brojnim prijateljstvima i mogućnostima po kojima ću pamtili studiranje. Svake se godine brucošima trudim prenijeti pozitivna iskustva i nekako ih nagovoriti da ISHA pruža priliku da im promjeni pogled na studiranje. Istovremeno, jasno mi je da svaki pokušaj da se to iskaže riječima zvuči kao utopija. Moja je generacija, kako često čujemo, obilježila jednu eru ISHA-e Osijek i to zaista jest tako. Hvala svima koji su svojim trudom i zalaganjem bili dio te ere i nadam se da će se, nakon što ova pandemija prođe, naći neka nova generacija koja će jednakom motivacijom nastaviti tamo gdje smo mi stali. Žao mi je što je sve tako brzo prošlo, ali mi je neizrecivo drago što sam imala priliku biti dio toga. Viva ISHA, još jednom za kraj!